

WYROK TRYBUNAŹU (wielka izba)

z dnia 17 lipca 2014 r. (*)

Przepisy podatkowe – Swoboda przedsi?biorczo?ci – Krajowy podatek dochodowy – Opodatkowanie grup – Opodatkowanie dzia?alno?ci zagranicznych sta?ych zak?adów spó?ek b?d?cych rezydentami – Unikanie podwójnego opodatkowania poprzez zaliczenie podatku (metoda zaliczenia) – Ponowne doliczenie odliczonych uprzednio strat w przypadku zbycia sta?ego zak?adu na rzecz nale??cej do tej samej grupy spó?ki, wobec której dane pa?stwo cz?onkowskie nie wykonuje kompetencji podatkowych

W sprawie C?48/13

maj?cej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, z?o?ony przez Østre Landsret (s?d wy?szy dla wschodniej Danii) postanowieniem z dnia 22 stycznia 2013 r., które wp?yn??o do Trybuna?u w dniu 28 stycznia 2013 r., w post?powaniu:

Nordea Bank Danmark A/S

przeciwko

Skatteministeriet,

TRYBUNAŹ (wielka izba),

w sk?adzie: V. Skouris, Prezes, K. Lenaerts, wiceprezes, A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, M. Ileš?, E. Juhász i A. Borg Barthet, prezesi izb, A. Rosas, J. Malenovský, J.C. Bonichot (sprawozdawca), C. Vajda, S. Rodin i F. Biltgen, s?dziowie,

rzecznik generalny: J. Kokott,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzgl?dniaj?c pisemny etap post?powania,

rozwa?ywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Nordea Bank Danmark A/S przez H. Hansena, advokat,
- w imieniu rz?du du?skiego przez V. Pasternak Jørgensen, dzia?aj?c? w charakterze pe?nomocnika, wspieran? przez K. Lundgaard Hansena, advokat,
- w imieniu rz?du niemieckiego przez T. Henzega oraz K. Petersen, dzia?aj?cych w charakterze pe?nomocników,
- w imieniu rz?du niderlandzkiego przez M. Bulterman oraz J. Langera, dzia?aj?cych w charakterze pe?nomocników,
- w imieniu rz?du austriackiego przez A. Poscha, dzia?aj?cego w charakterze pe?nomocnika,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez W. Roelsa oraz C. Barslev, dzia?aj?cych w

charakterze pełnomocników,

– w imieniu Urzędu Nadzoru EFTA przez X. Lewisa, G. Mathisena oraz A. Steinarsdóttir, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 13 marca 2014 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 49 TFUE i 54 TFUE oraz art. 31 i 34 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. (Dz.U. 1994, L 1, s. 3) (zwanego dalej „porozumieniem EOG”) odnoszących się do swobody przedsiębiorczości.

2 Wniosek ten został złożony w ramach postępowania wszczętego przez Nordea Bank Danmark A/S (zwanego dalej „Nordea Bank”), spółką prawa duńskiego, przeciwko decyzjom Skatteministeriet (ministerstwa ds. podatków), w których do podstawy opodatkowania tej spółki ponownie doliczono straty uprzednio odliczone z tytułu jej niektórych zagranicznych stałych zakładów.

Ramy prawne

Prawo międzynarodowe

3 Artykuł 7 ust. 1 Konwencji nordyckiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku zawartej w dniu 23 września 1996 r. w Helsinkach (SopS 26/1997) (zwanej dalej „konwencją nordycką”) stanowi:

„Zyski przedsiębiorstwa umawiającego się państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi w drugim umawiającym się państwie działalność gospodarczą poprzez osoby tam zaklad. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, to jego zyski mogą być opodatkowane w drugim państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej można przypisać je temu zakładowi”.

4 Na mocy art. 25 tej konwencji umawiającego się państwa wybrały zniesienie podwójnego opodatkowania stałych zakładów tzw. metodą zaliczenia. Na tej podstawie państwo rezydencji przedsiębiorstwa przyznaje mu ulgę w kwocie równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w państwie źródła.

Prawo duńskie

5 Na mocy duńskich przepisów mających zastosowanie w postępowaniu głównym każda spółka będąca rezydentem przy obliczaniu dochodu podlegająca opodatkowaniu na bieżącyco uwzględnia dochody i straty swoich stałych zakładów położonych za granicą.

6 W razie zbycia w całości lub w części działalności stałego zakładu na rzecz podmiotu niepowiązanego lub innej spółki należącej do tej samej grupy duńska spółka podlega opodatkowaniu z uwzględnieniem zysków lub strat kapitałowych zrealizowanych na ogół aktywów przypisanych do zbywanej działalności, w tym pozabilansowych wartościach niematerialnych i prawnych.

7 W tym celu zbywane aktywa należą do wycenienia według ich wartości rynkowej na podstawie

art. 2 lov om påligningen af indkomstskat til staten „ligningsloven” (ustawy o pa?stwowym podatku dochodowym, zwanej dalej „ligningslov”), który w brzmieniu maj?cym zastosowanie w post?powaniu g?ównym stanowi?:

„Podatnicy, którzy

- 1) s? kontrolowani przez osoby fizyczne lub prawne,
- 2) kontroluj? osoby prawne,
- 3) nale?? do tej samej grupy co osoba prawna,
- 4) posiadaj? sta?y zak?ad po?o?ony za granic?, lub
- 5) s? zagranicznymi osobami fizycznymi lub prawnymi posiadaj?cymi sta?y zak?ad po?o?ony w Danii

przy ustalaniu swojego dochodu podlegaj?cego opodatkowaniu w odniesieniu do transakcji handlowych lub finansowych z wy?ej wymienionymi osobami fizycznymi lub prawnymi oraz sta?ymi zak?adami (transakcje kontrolowane) stosuj? ceny i warunki, które zosta?yby uzyskane, gdyby transakcje te odbywa?y si? pomi?dzy stronami niepowi?zanymi”.

8 Artyku? 33D ust. 5 ligningslov maj?cy zastosowanie w post?powaniu g?ównym brzmi? nast?puj?co:

„W razie zbycia w ca?o?ci lub w cz??ci sta?ego zak?adu po?o?onego za granic?, na Wyspach Owczych lub na Grenlandii, na rzecz spó?ki nale??cej do tej samej grupy [...], te odliczone straty, które nie zosta?y pokryte pó?niejszymi dochodami, s? uwzgl?dniane przy ustalaniu dochodu podlegaj?cego opodatkowaniu niezale?nie od zastosowanej metody unikania opodatkowania [...]”.

Post?powanie g?ówne i pytanie prejudycjalne

9 Nordea Bank ma siedzib? w Danii.

10 Pomi?dzy rokiem 1996 a rokiem 2000 spó?ka ta wykonywa?a detaliczn? dzia?alno?? bankow? w Finlandii, Szwecji i Norwegii za po?rednictwem ponosz?cych straty po?o?onych tam zak?adów, a w konsekwencji straty te zgodnie z prawem odlicza?a od swojego dochodu podlegaj?cego opodatkowaniu w Danii.

11 W 2000 r. dzia?alno?? tych sta?ych zak?adów zosta?a poddana restrukturyzacji: ich biura zosta?y zamkni?te, ich klientom zaoferowano mo?liwo?? zachowania rachunków bankowych w spó?kach zale?nych Nordea Bank w tych?e pa?stwach na niezmienionych warunkach, a ich personel zosta? w po?owie zatrudniony przez te spó?ki zale?ne lub przez inne lokalne spó?ki nale??ce do tej samej grupy.

12 Wed?ug ustale? s?du odsy?aj?cego niekwestionowanych przez strony w post?powaniu g?ównym operacja ta odpowiada?a zbyciu cz??ci dzia?alno?ci, wobec której Królestwo Danii wykonywa?o kompetencje podatkowe, na rzecz spó?ek nale??cych do tej samej grupy, wobec których kompetencji tych pa?stwo owo nie wykonywa?o.

13 Na podstawie art. 33D ust. 5 ligningslov Skatteministeriet ponownie doliczy?o do dochodów podlegaj?cych opodatkowaniu Nordea odliczone uprzednio straty zwi?zane ze zbywan? dzia?alno?ci?, które nie zosta?y pokryte osi?gni?tymi pó?niej dochodami.

14 Uznaj?c to ponowne doliczenie za sprzeczne ze swobod? przedsi?biorczo?ci, Nordea Bank wnios?a odwo?anie do Landsskatteretten (krajowej komisji podatkowej), a oddalenie tego odwo?ania zaskar?y?a nast?pnie do Østre Landsret.

15 W tych okoliczno?ciach Østre Landsret postanowi? zawiesi? post?powanie i zwróci? si? do Trybuna?u z nast?puj?cym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy art. 49 TFUE w zwi?zku z art. 54 TFUE (dawniej art. 43 WE w zwi?zku z art. 48 WE) i art. 31 [porozumienia EOG] w zwi?zku z jego art. 34 stoj? na przeszkodzie temu, by pa?stwo cz?onkowskie, które dopuszcza, aby spółka zlokalizowana w tym pa?stwie odlicza?a na bie??co straty wygenerowane przez sta?y zak?ad po?o?ony w innym pa?stwie cz?onkowskim, dokonywa?o pe?nego ponownego doliczenia do podlegaj?cego opodatkowaniu dochodu tej spółki wszystkich strat pochodz?cych ze sta?ego zak?adu (w zakresie, w jakim nie zosta?y one rozliczone w odniesieniu do zysków z nast?puj?cych lat), w razie gdy sta?y zak?ad przestaje istnie? w zwi?zku z okoliczno?ci?, ?e cz??? jego dzia?alno?ci zosta?a przeniesiona na spółk? powi?zan? w ramach grupy i b?d?c? rezydentem w tym samym pa?stwie cz?onkowskim co sta?y zak?ad, i gdy nale?y za?o?y?, ?e wszystkie mo?liwo?ci uwzgl?dnienia wspomnianych strat zosta?y wyczerpane?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

16 Przez swoje pytanie s?d odsy?aj?cy d??y w istocie do ustalenia, czy art. 49 TFUE i 54 TFUE oraz art. 31 i 34 porozumienia EOG stoj? na przeszkodzie przepisom pa?stwa cz?onkowskiego, moc? których w przypadku zbycia przez spółk? b?d?c? rezydentem jej sta?ego zak?adu po?o?onego w innym pa?stwie cz?onkowskim lub innym pa?stwie b?d?cym stron? porozumienia EOG na rzecz nieb?d?cej rezydentem spółki nale??cej do tej samej grupy straty uprzednio odliczone z tytu?u zbytego zak?adu zostaj? ponownie doliczone do podlegaj?cego opodatkowaniu dochodu spółki zbywaj?cej.

17 Swoboda przedsi?biorczo?ci, któr? art. 49 TFUE przyznaje obywatelom Unii Europejskiej, zapewnia im dost?p do dzia?alno?ci na w?asny rachunek oraz mo?liwo?? jej wykonywania, jak równie? prawo tworzenia i zarz?dzania przedsi?biorstwami na tych samych warunkach co okre?lone przez przepisy pa?stwa cz?onkowskiego po?o?enia zak?adu dla jego w?asnych obywateli. Zgodnie z art. 54 TFUE obejmuje ona przys?uguj?ce spółkom utworzonym zgodnie z ustawodawstwem pa?stwa cz?onkowskiego i maj?cym statutow? siedzib?, zarz?d lub g?ówny zak?ad na terytorium Unii prawo wykonywania dzia?alno?ci w danym pa?stwie cz?onkowskim za po?rednictwem spółki zale?nej, oddzia?u lub agencji (zob. podobnie wyrok Saint-Gobain ZN, C?307/97, EU:C:1999:438, pkt 35; wyrok Marks & Spencer, C?446/03, EU:C:2005:763, pkt 30).

18 Chocia? postanowienia traktatu FUE odnosz?ce si? do swobody przedsi?biorczo?ci maj? na celu zapewnienie mo?liwo?ci korzystania z traktowania krajowego w przyjmuj?cym pa?stwie cz?onkowskim, to jednocze?nie stoj? one na przeszkodzie temu, aby pa?stwo cz?onkowskie pochodzenia ogranicza?o podejmowanie dzia?alno?ci w innym pa?stwie cz?onkowskim przez spółk? utworzon? zgodnie z jego ustawodawstwem, w szczególno?ci za po?rednictwem sta?ego zak?adu (zob. podobnie wyrok w sprawie Lidl Belgium, C?414/06, EU:C:2008:278, pkt 19, 20).

19 Z orzecznictwa Trybuna?u wynika, ?e ograniczenie swobody przedsi?biorczo?ci ma miejsce w przypadku, gdy na mocy ustawodawstwa pa?stwa cz?onkowskiego spółka b?d?ca rezydentem posiadaj?ca spółk? zale?n? lub sta?y zak?ad w innym pa?stwie cz?onkowskim lub w innym pa?stwie b?d?cym stron? porozumienia EOG jest traktowana pod wzgl?dem podatkowym w sposób ró?ni?cy si? na niekorzy?? od traktowania spółki b?d?cej rezydentem posiadaj?cej sta?y zak?ad lub spółki zale?nej w tym pierwszym pa?stwie cz?onkowskim (zob. podobnie w

szczególnoci wyrok Papillon, C?418/07, EU:C:2008:659, pkt 16–22; wyrok Argenta Spaarbank, C?350/11, EU:C:2013:447, pkt 20–34).

20 Należy zauważyć, że przepis pozwalający na uwzględnienie strat stałego zakładu po?o?onego w innym pa?stwie cz?onkowskim lub pa?stwie b?d?cym stron? porozumienia EOG do celów ustalenia zysków i obliczenia podlegaj?cego opodatkowaniu dochodu spółki macierzystej ustanawia ulg? podatkow? (zob. podobnie wyrok Lidl Belgium, EU:C:2008:278, pkt 23).

21 Tymczasem należy stwierdzić, że sporne w post?powaniu g?ównym przepisy art. 33D ust. 5 ligningslov prowadz? do pozbawienia spółek du?skich posiadaj?cych sta?e zak?ady po?o?one za granic? tej ulgi, w przeciwie?stwie do spółek posiadaj?cych sta?e zak?ady w Danii. Ustanawiaj? one bowiem regu?? ponownego doliczenia strat odliczonych zgodnie z prawem z tytu?u zbywanych zagranicznych zak?adów, która to regu?a nie ma zastosowania w przypadku zbycia na tych samych warunkach zak?adów po?o?onych w Danii.

22 Takie niekorzystne traktowanie mo?e zniech?ci? spółk? du?sk? do wykonywania dzia?alno?ci za po?rednictwem sta?ego zak?adu po?o?onego w innym ni? Królestwo Danii pa?stwie cz?onkowskim lub pa?stwie b?d?cym stron? porozumienia EOG, a w konsekwencji stanowi ograniczenie co do zasady zakazane przez dotycz?ce swobody przedsi?biorczo?ci postanowienia traktatu oraz porozumienia EOG.

23 Z orzecznictwa Trybuna?u wynika, że ograniczenie takie mo?na uzna? za dopuszczalne tylko w przypadku, gdy dotyczy ono sytuacji, które nie s? obiektywnie porównywalne, lub je?li jest ono uzasadnione nadrz?dnym wzgl?dem interesu ogólnego (zob. podobnie wyrok Philips Electronics UK, C?18/11, EU:C:2012:532, pkt 17 i przytoczone tam orzecznictwo).

24 W odniesieniu do porównywalno?ci sytuacji należy stwierdzić, że sta?e zak?ady po?o?one w innym pa?stwie cz?onkowskim lub pa?stwie b?d?cym stron? porozumienia EOG w zakresie ?rodków przewidzianych przez pa?stwo cz?onkowskie w celu zapobie?enia podwójnemu opodatkowaniu dochodów spółki b?d?cej rezydentem lub jego z?agodzenia nie znajduj? si? co do zasady w sytuacji porównywalnej do krajowych sta?ych zak?adów. Niemniej jednak poddaj?c podatkowi du?skiemu dochody sta?ych zak?adów po?o?onych w Finlandii, Szwecji i Norwegii, Królestwo Danii zrówna?o te zak?ady z krajowymi sta?ymi zak?adami w zakresie odliczania strat (zob. analogicznie Denkavit Internationaal i Denkavit France, C?170/05, EU:C:2006:783, pkt 34, 35).

25 Uzasadnienie ograniczenia mo?e zatem opiera? si? jedynie na nadrz?dnych wzgl?dach interesu ogólnego. W takim przypadku trzeba jeszcze, by ograniczenie by?o odpowiednie do osi?gni?cia celu, do którego zmierza, i by nie wykracza?o ono poza to, co jest do osi?gni?cia tego celu konieczne (zob. wyrok Lidl Belgium, EU:C:2008:278, pkt 27 i przytoczone tam orzecznictwo).

26 W tym wzgl?dzie rz?d du?ski podnosi konieczno?? zapewnienia zrównowa?onego rozdzia?u kompetencji podatkowych pomi?dzy pa?stwami cz?onkowskimi w zwi?zku z zapobieganiem unikaniu opodatkowania.

27 Należy przypomnieć, że wobec braku przyj?tych przez Uni? przepisów ujednocaj?cych lub harmonizuj?cych pa?stwa cz?onkowskie pozostaj? w?a?ciwe do okre?lania, w drodze umowy lub jednostronnie, kryteriów rozdzia?u kompetencji podatkowych, w szczególno?ci w celu eliminacji podwójnego opodatkowania, a zachowanie tego rozdzia?u jest celem prawowitym uznanym przez Uni? (zob. w szczególno?ci wyrok Argenta Spaarbank, EU:C:2013:447, pkt 50 i przytoczone tam orzecznictwo).

28 Zgodnie z uzasadnieniem do ligningslov regu?a ponownego doliczenia strat odliczonych z tytu?u zagranicznych sta?ych zak?adów „ma na celu zapobie?enie temu, by na przyk?ad du?ska spółka odliczy?a straty pochodz?ce z zagranicznego oddzia?u, a nast?pnie, gdy oddzia? ten zacznie przynosi? dochody, sprzeda?a go zagranicznej spółce nale??cej do tej samej grupy, w czego konsekwencji niemo?liwe by?oby faktyczne ponowne doliczenie odliczonych strat do dochodu podlegaj?cego opodatkowaniu w Danii”.

29 Celem du?skiej regulacji jest zatem zapobie?enie ryzyku unikania opodatkowania, które polega?oby w szczególno?ci na tym, ?e grupa zorganizuje swoj? dzia?alno?? w taki sposób, ?e odliczy od swojego dochodu podlegaj?cego opodatkowaniu w Danii straty ponosz?cego je sta?ego zak?adu po?o?onego w Finlandii, Szwecji lub Norwegii, po to aby nast?pnie, gdy tylko zak?ad ten zacznie przynosi? zyski, przenie?? dzia?alno?? tego zak?adu do spółki, któr? kontroluje, lecz która jest opodatkowana nie w Danii, lecz w Finlandii, Szwecji lub w Norwegii.

30 Je?eli Królestwo Danii by?oby pozbawione mo?liwo?ci ponownego doliczenia odliczonych w ten sposób strat do podlegaj?cych opodatkowaniu dochodów du?skiej spółki zbywaj?cej, a przy tym utraci?o uprawnienie do opodatkowania ewentualnych przysz?ych dochodów, konstrukcja taka w sposób sztuczny powodowa?aby erozj? podstawy opodatkowania, a co za tym idzie, oddzia?ywa?aby na wynikaj?cy z konwencji nordyckiej rozdzia? kompetencji podatkowych.

31 Regulacja ta jednak wykracza poza to, co jest konieczne do osi?gni?cia wskazanego celu.

32 Nale?y w tym wzgl?dzie przypomnie?, ?e przez cel w postaci zrównowa?onego rozdzia?u kompetencji podatkowych zmierza si? do zachowania symetrii mi?dzy prawem do opodatkowania dochodów a mo?liwo?ci? odliczenia strat (zob. wyrok K, C?322/11, EU:C:2013:716, pkt 51 i przytoczone tam orzecznictwo).

33 Konieczno?? zachowania tej symetrii wymaga, by odliczenie strat z tytu?u sta?ego zak?adu mog?o zosta? zrównowa?one opodatkowaniem dochodów tego zak?adu osi?gni?tych w obszarze w?adztwa podatkowego danego pa?stwa cz?onkowskiego, to znaczy zarówno tych dochodów, które zosta?y osi?gni?te w ca?ym okresie, w którym wskazany zak?ad pozostawa? zale?ny od spółki b?d?cej rezydentem, jak i tych zrealizowanych w momencie zbycia tego zak?adu.

34 Tymczasem jest niesporne, ?e dochody sta?ego zak?adu nale??cego do spółki b?d?cej rezydentem, które zostaj? osi?gni?te przed zbyciem tego zak?adu na rzecz nieb?d?cej rezydentem spółki nale??cej do tej samej grupy, podlegaj? opodatkowaniu w Danii – nawet je?li art. 25 konwencji nordyckiej w celu zniesienia ryzyka ewentualnego podwójnego opodatkowania przewiduje przyznanie spółce b?d?cej rezydentem kredytu podatkowego.

35 Ponadto art. 2 ligningslov ustanawia w szczególno?ci regu??, zgodnie z któr? aktywa zbywane w ramach grupy podlegaj? wycenie na warunkach rynkowych. Wszelkie ewentualne zyski kapita?owe zrealizowane przy zbyciu powi?kszaj? nast?pnie podlegaj?cy opodatkowaniu dochód zbywaj?cej spółki du?skiej.

36 W rezultacie przepis pa?stwa cz?onkowskiego tego rodzaju co art. 33 ust. 5 ligningslov, który w przypadku zbycia przez spółk? b?d?c? rezydentem sta?ego zak?adu po?o?onego w innym pa?stwie cz?onkowskim lub w innym pa?stwie b?d?cym stron? porozumienia EOG na rzecz nale??cej do tej samej grupy spółki nieb?d?cej rezydentem przewiduje ponowne doliczenie strat uprzednio odliczonych z tytu?u zbywanego zak?adu, wykracza poza to, co jest konieczne do osi?gni?cia celu dotycz?cego konieczno?ci zachowania zrównowa?onego rozdzia?u kompetencji podatkowych, gdy? pierwsze pa?stwo cz?onkowskie opodatkowuje dochody osi?gni?te z tytu?u tego zak?adu przed jego zbyciem, w tym dochody wynikaj?ce z zysku kapita?owego

zrealizowanego przy tym zbyciu.

37 Wniosku tego nie zmienia okoliczność powołana przez rząd duński, i? w przypadku zbycia wewnątrzgrupowego miałyby ono trudności w przeprowadzeniu weryfikacji rynkowej wartości firmy zbytej w innym państwie członkowskim.

38 Trudności takie nie są bowiem charakterystyczne wyłącznie dla sytuacji transgranicznych, jako że administracja duńska z konieczności przeprowadza już podobne weryfikacje, w sytuacji gdy sprzedaż wartości firmy ma miejsce w ramach wewnątrzgrupowego zbycia krajowego stałego zakładu.

39 Ponadto duńskie organy podatkowe są w każdym wypadku uprawnione do oddania od spółki zbywającej dokumentów, które uznaje za konieczne do celów zweryfikowania, czy wycena wartości firmy dokonana dla potrzeb obliczenia zysku kapitałowego z tytułu zbycia zagranicznego zakładu jest zgodnie z regułą ustanowioną w art. 2 ligningslov zbieżna z wartością rynkową.

40 Z ogółu powyższych rozważań wynika, że art. 49 TFUE i 54 TFUE oraz art. 31 i 34 porozumienia EOG stoją na przeszkodzie regulacji państwa członkowskiego, mocą której w przypadku zbycia przez spółkę b/d/c? rezydentem stałego zakładu położonego w innym państwie członkowskim lub w innym państwie b/d/cym stron porozumienia EOG na rzecz nieb/d?cej rezydentem spółki należącej do tej samej grupy straty uprzednio odliczone z tytułu zbywanego zakładu zostają ponownie doliczone do podlegającego opodatkowaniu dochodu spółki zbywającej, o ile to pierwsze państwo członkowskie opodatkowuje zarówno dochody osiągnięte przez ten zakład przed jego zbyciem, jak i dochody wynikające z zysków kapitałowych zrealizowanych przy tym zbyciu.

W przedmiocie kosztów

41 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (wielka izba) orzeka, co następuje:

Artykuły 49 TFUE i 54 TFUE oraz art. 31 i 34 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. stoją na przeszkodzie regulacji państwa członkowskiego, mocą której w przypadku zbycia przez spółkę b/d/c? rezydentem stałego zakładu położonego w innym państwie członkowskim lub w innym państwie b/d?cym stron porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym na rzecz nieb/d?cej rezydentem spółki należącej do tej samej grupy straty uprzednio odliczone z tytułu zbywanego zakładu zostają ponownie doliczone do podlegającego opodatkowaniu dochodu spółki zbywającej, o ile to pierwsze państwo członkowskie opodatkowuje zarówno dochody osiągnięte przez ten zakład przed jego zbyciem, jak i dochody wynikające z zysków kapitałowych zrealizowanych przy tym zbyciu.

Podpisy

* Język postępowania: duński.